

Дали си имашъ старъ бѣлъ бащица
Ангеле бре, войводо де?

„Мойтъ е баща сабля френгия,
Дружино бре, войводо де!“

Дали си имашъ мили сестрици,
Ангеле бре, войводо де?

„Мойтъ сж сестри чифге паласки,
Дружино бре, юнаци де!“

Да ли си имашъ мила булчица,
Ангеле бре, войводо де?

„Мойта е булка дългата пушка,
Дружино бре, юнаци де!“

Да ли си имашъ дребни дѣчица
Ангеле бре, войводо де?

„Мойтъ сж дѣца дребни крушуми
Дружино бре, юнаци де!“

Дѣто ги пратѣж работа ми вършатъ,
Дружино бре, юнаци де!“

Садѣла мома край море лозе,
Край море лозе съ бѣло грозде,
Хемъ го садѣла, хемъ пѣсенъ пѣла:
„Ахъ лозе, лозе, съ бѣло грозде,
Като те садѣж, кой ще те бере,
Кой ще те бере, кой ще те яде!
Кой ще ти яде бѣлото грозде —
Като си нѣмамъ нийдѣ никого,
Само си имамъ едного Бога,
Едного Бога и първо либе —
Богъ е високо, либе далеко . . .“
